

## Hospodářství ČR

Tab. č. II/8

### Vývoj peněžní zásoby a jejích zdrojů\* (mld. Kč, konec období)

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Peněžní zásoba - M2 <sup>1)</sup>	1 218	1 241	1 338	1 412	1 596	1 647	1 763
peníze - M1	445	404	458	488	584	692	809
oběživo	119	127	158	172	181	198	221
netermínované vklady	326	277	290	326	403	494	588
quasi peníze	773	837	890	915	1 012	955	954
termínované korun. vklady	634	673	653	645	742	730	716
vklad. certif., depoz. směnky	-	26	91	114	113	80	95
vklady v cizí měně	139	138	146	156	157	146	143
Zdroje peněžní zásoby:							
čistá zahraniční aktiva	338	425	570	673	801	913	822
domácí úvěry	1 138	1 080	1 058	1 069	1 012	911	1 080
čistý úvěr vládě a FNM	25	33	57	105	237	190	295
úvěry obch. bank korunové	913	847	825	820	661	620	689
úvěry v cizí měně	200	200	176	144	114	101	96
ostatní čisté položky	-259	-264	-291	-330	-216	-177	-139

Pozn.: \* aktiva peněžní zásoby (zdroje) se uvádějí zvlášť za rezidenty (právní subjekty se sídlem v ČR) jako čistá domácí aktiva, zvlášť za nerezidenty jako zahraniční aktiva

1) M2 = oběživo, netermínované a termínované vklady, certifikáty apod., vklady v cizí měně

Rozhodující složkou peněžní zásoby byly i v roce 2003 termínované vklady, které se na ní podílely zhruba 40 % a spolu s ostatními druhy quasi peněz 54 %. Od roku 2000 do roku 2003 došlo k nárůstu oběživa o 50 mld. Kč, tj. o čtvrtinu, a netermínovaných vkladů o 262 mld. Kč, tj. o 80 %. Důvodem bylo abnormální snížení úrokových sazeb z vkladů.

Hlavním nástrojem ČNB jsou úrokové sazby, přičemž ČNB v souladu s měnovými instrumenty Evropské centrální banky za klíčovou sazbu považuje dvoutýdenní repozazbu, i když též používá diskontní a lombardní sazbu. Po postupném uvolnění restriktivní měnové politiky od druhé poloviny roku 1998 uvedené klíčové sazby do konce roku 2003 jednoznačně klesaly. V průběhu roku 1999 např. dvoutýdenní repozazba klesla z 8,75 % na 5,25 %, diskontní sazba ze 6,0 na 5,0 %, když rovněž od října 1999 sazba povinných minimálních rezerv byla sjednocena s požadavky EU na 2 %. V roce 2000 ke změně parametrů měnové politických nástrojů nedošlo, postupný pokles dál pokračoval v roce 2001, 2002 a 2003. K 31. 12. 2003 činila 2T repozazba 2 %, diskontní sazba 1 % a lombardní sazba 3 %. Tento vývoj v letech třetího tisíciletí začal svědčit nejen o stabilitě měny, ale i o jejím neobyčejném zpevnění vůči světovým měnám a částečně dokumentoval i to, že nasazený směnný kurz začátkem devadesátých let byl tehdy uměle nasazen příliš nízkou. ERDI (poměr směnného kurzu k paritě kupní síly) dosahoval tehdy více než 2,8, v současné době se pohybuje na hranici 2,0, ale je stále vyšší než v Polsku a Maďarsku. Nastavení úrokových sazeb je otázkou většího počtu faktorů jako skutečné a předpokládané inflace, vývoje reálných úrokových sazeb, měnového kurzu a úrokového diferenciálu vůči nejvýznamnějším zahraničním sazbám. Mimořádný pokles inflace, zvýšení kurzu koruny a proporcionálně k tomu i změny hlavních měnové politických nástrojů ČNB zatlačily na nízkou úroveň úrokové sazby úvěrů i vkladů.